

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 augustus 2017 met nummer RvVb/S/1617/1106
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0713/SA

Verzoekende partij	de heer Roger WAUTERS vertegenwoordigd door advocaat Frank COEL, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Kardinaal Mercierplein 8
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de bvba BOUWWERKEN PEETERS vertegenwoordigd door advocaten Joris GEENS en Sven VERNAILLEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 7 juli 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 april 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 19 januari 2016 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van enkele gevel- en interne wijzigingen binnen een bestaand vergund project op een perceel gelegen te 2220 Heist-op-den-Berg, Werftsesteenweg 7A, met als kadastrale omschrijving tweede afdeling, sectie I, nummer 369 S.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing in maar wel het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 22 november 2016.

Advocaat Saskia DELBECQUE *loco* advocaat Frank COEL voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Joris GEENS voert het woord voor de tussenkommende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 16 september 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 25 oktober 2016 toe in de debatten.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 23 september 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “regulariseren van enkele gevel- en interne wijzigingen binnen een bestaand vergund woonproject met 29 woningen met bijbehorende bergingen en autostaanplaatsen” op een perceel gelegen te 2220 Heist-op-den-Berg, Werftsesteenweg 7A.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP), ‘Heist-Station’ in projectzone 2, goedgekeurd op 16 februari 2006 en gedeeltelijk herzien op 10 januari 2013.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 oktober 2015 tot en met 13 november 2015, worden 6 bezwaarschriften ingediend waaronder het bezwaarschrift van de verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg weigert op 19 januari 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Hij acht de aanvraag principieel in overeenstemming met de van kracht zijnde voorschriften van het GRUP ‘Heist-Station’, maar beoordeelt de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De gevraagde wijzigingen hebben weinig impact op het beeld van het oorspronkelijk project zelf. In die zin zijn de wijzigingen klein en inpasbaar in het geheel van het gebouw. Er zijn wel veel verschillen, maar wat betreft de ramen die verbreed zijn, is dit zeer relatief. Bijkomende dakvensters in het dakvlak zijn zelfs niet vergunningsplichtig.

Er wordt wel vastgesteld dat het bouwen van dit project een grote impact heeft gehad op de omgeving. Hoewel het project volledig voldoet aan de voorschriften van het RUP (op enkele details na), wordt het gebouw toch als zeer groot en ‘aanwezig’ ervaren door de omliggende bewoners. Dat is begrijpelijk want het gaat om een groot bouwvolume met toch 29 bijkomende gezinnen, dat in een binnengebied ligt. Dit project kadert dan ook binnen de verdichting van

het kleinstedelijk gebied. De ruimere stationsomgeving is een centrumomgeving die zeker verdicht dient te worden, en waar aandacht moet zijn voor nieuwe woonvormen. Dit inbreidingsgebiedje, vastgelegd binnen het RUP Heist Station, is er zo één; Dat dit vaak moeilijk te verenigen is, met de bestaande omgeving, die eerder de typologie van de landelijke omgeving heeft, vooral langs de Biekorfstraat en de Werftsesteenweg, met veel vrijstaande ééngezinswoningen, blijkt ook hier weer. De bedoeling is om een aanvaardbare mix te maken. Aan de bezwaren die werden ingediend is te merken dat vooral de inkijk of mogelijke inkijk vanuit het project naar de omwonenden de grootste bezorgdheid is en tot de grootste bezwaren leidt.

Voor de westelijke gevel, waar een dakterras is toegevoegd met een groot raam, kan niet geapprecieerd worden door de aanpalende burens. Op deze plaats is het project ook maar 5,20 meter (minstens) uit de perceelsgrenzen gebouwd, 8,12 m voor wat betreft de bijkomende raam/dakopeningen, wat een kleine afstand is. De burens klagen vooral over de inkijk in de tuin met een gebrek aan privacy als gevolg. De bezwaarschriften worden hierin dan ook voor een stuk gevolgd, vooral omdat in de voorschriften van het RUP expliciet is opgenomen dat het garanderen van de privacy een afweging moet zijn voor de projecten binnen deze zone.

...

Waterparagraaf

Het eigendom is niet gelegen in een overstromingsgevoelig gebied. De voorliggende aanvraag is beperkt van omvang, zodat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat de aanvraag geen noemenswaardige invloed zal hebben op het waterhuishoudkundig systeem. Enkel wordt door toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwaterput en infiltratievoorzieningen (zie vergunning 2013/355)

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 24 februari 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 april 2016 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 26 april 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 april 2016 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“...

9. BEOORDELING

...

De aanvraag is niet volledig in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Heist-Station.

De aanvraag is gelegen in het RUP Heist Station, meer bepaald in B7 projectzone 2. Deze projectzone is bestemd voor meerdere meergezinswoningen, incl. bijgebouwen in functie van autostalplaatsen en bergingen.

Op 23 oktober 2013 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een project met 29 woonegelegenheden, conform het geldende RUP.

Volgende aanpassingen werden getoetst aan het RUP:

- *Dak(vlak)vensters zijn steeds toegelaten bij vrijstaande gebouwen. Het ontwerp is in overeenstemming met dit voorschrift.*
- *Dak(vlak)vensters dienen een onderlingende afstand van ten minste 2m t.o.v. elkaar te hebben. Het ontwerp is niet in overeenstemming met dit voorschrift.*
- *Dakuitsparingen ten behoeve van dakterrassen zijn enkel toegelaten in het achterste dakvlak op min. afstand van 1m t.o.v. de gemeenschappelijke muur en/of vrijstaande muur. In het westelijke dakvlak wordt een nieuw inpandig terras gecreëerd, door een uitsnijding in het zadeldak. Dit terras bevindt zich op een afstand van 53cm van een vrijstaande muur. Het ontwerp is niet in overeenstemming met dit voorschrift.*
- *De contouren en afstanden tot de perceelsgrenzen van de vergunde bouwvolumes blijven integraal behouden. De gebouwen blijven opgericht binnen de op plan aangeduide bouwstroken. Het ontwerp is in overeenstemming met dit voorschrift.*
- *De kelder is toegelaten binnen het RUP en respecteert de afstandsregels. Het ontwerp is in overeenstemming met dit voorschrift.*
- *Uit het aanvraagdossier van het bouwproject zal duidelijk moeten blijken dat er voldoende aandacht gegeven wordt aan volgende criteria:
het garanderen van de privacy van de omwonenden. Het ontwerp is in overeenstemming met dit voorschrift.*

De westgevel bevat een extra terras als uitsparing in het zadeldak, aansluitend aan de slaapkamer 7.D/5. Het schuifraam, dat toegang geeft tot dit terras ligt teruggetrokken. De vergunningsaanvrager bracht enkele foto's aan met mogelijk zichten vanop het terras en de slaapkamer naar de aanpalende percelen. Ook werd het voorstel gedaan om een gedeelte van het terras als onbeloopbaar groendak aan te leggen, om het mogelijke, zijdelingse zicht (in de richting van de bestaande vrijstaande woningen in de Biekorfstraat) tot het minimum te beperken. De foto's tonen aan dat de inkijk naar de omwonenden toe aanvaardbaar is. De afstand van de westelijke gevel (ter hoogte van het dakterras) tot de perceelgrens blijft behouden en betreft min. 8.5m. De achtergevels van de woningen in de Biekorfstraat bevatten vrij diepe tuinen van circa 30m diep.

Gelet op de ruime bovenvermelde afstanden en het bijgevoegde fotomateriaal, kan worden gesteld dat geen onaanvaardbare zichthinder en schending privacy wordt gecreëerd.

Het perceel heeft een complexe vorm en ligging (in een binnengebied), waar sowieso de nodige aandacht moet om mogelijke inkijk tot het min. te beperken. Er kan worden vastgesteld dat in het voorliggend ontwerp is gestreefd naar een optimale invulling en aansluiting aan de omringende percelen.

Er dient opgemerkt te worden dat in een stedelijke omgeving steeds een zekere mate van tolerantie moet verwacht worden aangezien een hogere graad van inkijk nu eenmaal inherent is aan een stedelijke omgeving. Op het moment dat het RUP werd goedgekeurd, werd gekozen voor een mogelijke verdichting in dit binnengebied.

Ook de extra dak(vlak)vensters en ramen bevatten voldoende afstand tot de perceelsgrenzen en aangrenzende bebouwing, dat geen onaanvaardbare inkijk en schending privacy wordt verwacht:

-De noordelijke gevels bevinden zich op min. 5m van de aangrenzende perceelsgrens. De bebouwing in de Werftsesteenweg bevindt zich op circa 28m van de achterste perceelsgrens.

-De oostelijke gevels bevinden zich op min. 5m van de aangrenzende perceelsgrenzen. Deze aangrenzende woningen bevatten de kortste tuinen. De grootste wijziging hier betreft een bijkomende dakkapel in appartement 7A/5. Verder worden bestaande ramen/dakvensters gewijzigd. De afstand van de bijkomende dakkapel tot de aangrenzende bebouwing betreft min. 25m. Dit is een aanvaardbare afstand die geen hinderlijke inkijk en schending van privacy teweeg zal brengen.

-De zuidelijke gevel bevindt zich op min. 10m van de aangrenzende perceelsgrens. Hier bevindt er zich geen aangrenzende bewoning. De zuidelijke grens sluit aan bij parkings behorende tot de handelszaken van de Mechelsesteenweg.

- Het uitgevoerde reliëf van de buitenaanleg werd quasi uitgevoerd zoals werd vergund in 2013. Plaatselijk werd het reliëf licht aangepast, deze beperkte plaatselijke verhogingen zullen geen invloed hebben op de waterafstroming. Het ontwerp is in overeenstemming met dit voorschrift.

Er kan op een geldige manier worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP wat betreft de onderlinge afstand van de dak(vlak)vensters en het dakterras (cfr artikel 4.4.1 VCRO).

- Artikel 4.4.1. VCRO bepaalt dat in een vergunning, na openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen toegestaan worden op voorschriften van een RUP.
- De afwijkingsmogelijkheid is een uitzonderingsmaatregel en moet dan ook restrictief worden toegepast. De afwijking mag geen oneigenlijke wijziging van het RUP geven en mag geen afbreuk doen aan de essentiële gegevens van het plan. De afwijking mag ook niet strijdig zijn met de goede ruimtelijke ordening.
- Het RUP schrijft voor dat er een onderlinge afstand dient te zijn tussen de dak(vlak)vensters van min. 2m. Het ontwerp bevat meerdere kleine dakvensters die op een kortere afstand t.o.v. elkaar liggen. Dergelijke kortere afstand werd reeds vergund in 2013. Het betreffen relatief kleine dakvensters die subtiel worden ingepast in het aanwezige zadeldak, dat sterk de bovenhand behoudt. Gelet op de beperkte afmetingen, geven deze dakvlakvensters geen aanleiding tot een oneigenlijke wijziging van het RUP en kan hier een afwijking op bekomen worden.
- De algemene bepalingen van het RUP schrijven voor dat dakterrassen enkel als insnijding in het achterste dakvlak toegelaten zijn met een min. afstand van 1m tot een vrijstaande muur. Het bijkomende dakterras in de westelijke gevel bevindt zich op 52cm van de vrijstaande muur. Als de Werftsesteenweg en de noordelijke gevels worden beschouwd als voorgevel, dan betreft de westelijke gevel strikt genomen een zijgevel. Het bouwvolume heeft echter geen schuin dakvlak aan de zuidzijde (zogenaamde achtergevel), deze bevinden zich enkel aan de west en oostzijde. Gelet op het totaal concept waarbinnen dit project kadert, de complexe vorm en ligging (binnengebied), de ruime afstanden tot de perceelsgrenzen en de reeds vergunde dakterrassen in overige 'zijgevels', kan het voorgestelde nieuwe dakterras worden toegelaten.
- Er zijn geen onaanvaardbare hinderaspecten die voortkomen uit de toegestane afwijkingen. Er werd een openbaar onderzoek georganiseerd. De voorgestelde afwijkingen overschrijden het toepassingsgebied van art. 4.4.1. niet. De afwijking geeft geen aanleiding tot een oneigenlijke wijziging van het RUP.

Voor dit project moet er geen milieueffectrapport worden opgesteld.

...

De aanvraag doorstaat de watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De verharde en bebouwde oppervlakte werd niet uitgebreid t.o.v. de vergunde toestand uit 2013.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening d.d. 5 juli 2013.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

De aanvraag betreft de regularisatie van enkele kleine aanpassingen aan een bestaand, vergunde wooncomplex. Het aantal woongelegenheden wijzigt niet.

De betrokken percelen zijn gelegen in een binnengebied, begrensd door de Werftsesteenweg, Mechelsesteenweg en de Biekorfstraat.

De betrokken site bevat verschillende geschakelde volumes, die ruimtelijk 1 geheel vormen en waarin 29 appartementen zijn opgenomen.

Ter hoogte van de Mechelsesteenweg wordt het betrokken perceel begrensd door enkele grotere handelszaken, een auto carwash en enkele eengezinswoningen. De Biekorfstraat bevat vrijstaande eengezinswoningen (gelijkvloers en zadeldak) op een ruim perceel en enkele onbebouwde percelen. De Werftsesteenweg bevat enkele meergezinswoningen met 3 bouwlagen, plat dak.

De site is bereikbaar via de Werfstesteenweg, een gemeenteweg die goed uitgerust is.

De aanvraag is gelegen binnen het RUP 'Heist Station' en is (op enkele kleine aspecten na) in overeenstemming met de voorschriften van dit RUP.

Het RUP wordt geacht de goede ruimtelijke ordening na te streven. Vermits het gevraagde slechts zeer beperkt afwijkt van de voorschriften en deze beperking - gelet op voorgaande - aanvaardbaar is, wordt geconcludeerd dat het gevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Er zijn verder geen te verwachten hinderaspecten die vreemd zouden zijn aan deze omgeving.

De randvoorwaarden ter bescherming van mogelijke inijk en privacy werden vastgelegd in het RUP, met name afstanden tot perceelsgrenzen en beperkingen in hoogtes. Deze werden in het ontwerp gerespecteerd. (zie bespreking RUP)

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomenende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

De exceptie van de tussenkomenende partij dient enkel onderzocht en beoordeeld te worden indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Overwegende dat het louter indienen van een verzoekschrift strekkende tot nietigverklaring krachtens artikel 4.8.3., § 1, 1^e lid V.C.R.O. de uitvoering van de regularisatie van de bouwvergunning zoals toegestaan door de Bestendige Deputatie op 28 april 2016 niet schorst;

Overwegende dat zoals supra ten volle toegelicht door het ophogen van ongeveer een halve meter van het integrale perceel er een wanverhouding ontstaat in de waterhuishouding en het te regulariseren perceel integraal zal afwateren over alle aanbelandende perceel waarover geen betwisting kan bestaan;

Dat zoals aangegeven eveneens het project niet de watertoets kan doorstaan;

Dat evenmin het GRUP hier wordt gevolgd;

Dat bovendien de aanleg ter plaatse volstrekt ingaat tegen de oorspronkelijke bouwaanvraag die dan maar moet worden gerealiseerd door het vestigen van erfdiensbaarheden ten laste van de belendende percelen;

Dat in de afgelopen weken in een periode van veel regen alle percelen die belendend zijn zonder onderscheid onder water stonden door het afwateren van het te regulariseren perceel en bovendien door de ophoging zij zelf niet konden zelf hun overtollig water laten afvloeien;

Dat indien de toestand wordt geregulariseerd en zelfs nog verergerd door een verhoging tot zelfs 38 cm boven de perceelgrens de schade nog zal toenemen en er nog meer water zal worden afgevoerd naar de belendende percelen zo ook dat van verzoeker zonder dat dit water kan worden afgevoerd anders dan middels infiltratie in de ondergrond;

Dat door het gedrag van Bouwwerken Peeters & Zn vertoger schade lijdt en deze schade dagdagelijks toeneemt zodat het past dat in afwachting van de behandeling van deze zaak ten gronde de bouwvergunning zoals verleend door de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen in haar vergadering van 28 april 2016 wordt geschorst;

Dit middel is ernstig;

Vertoger heeft een belang;

De bouwvergunning moet in afwachting van de behandeling ten gronde worden geschorst;

...

De verwerende partij dient geen nota in betreffende de vordering tot schorsing.

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

37. Verzoekende partij meent in deze dat zich een hoogdringendheid voordoet omdat er wateroverlast zou zijn omwille van de ophoging.

*38. In bovenstaande uiteenzetting werd reeds **geduid dat die vrees onterecht is, minstens dat dit verwijt geenszins afdoende bewezen wordt**. De verzoekende partij houdt immers geen rekening met de aangevraagde, vergunde en uitgevoerde hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen en afwateringsvoorzieningen die net maken dat het hemelwater o.a. van de daken en de toegangsweg wordt opgevangen. Zo wordt ook letterlijk in de aanvraag (die geleid heeft tot de bestreden beslissing) gesteld dat de afwatering ‘op eigen terrein gegarandeerd wordt door de oprit in helling uit te voeren en afvoergoten in de verharding te voorzien. Hierdoor zal het regenwater volledig op eigen terrein worden opgevangen.’*

*39. Er wordt dan ook **geenszins aangetoond noch bewezen dat de vermeende wateroverlast het gevolg is van de bestreden beslissing**. Mogelijks kan dit bijvoorbeeld te wijten zijn aan het bodemreliëf van het eigen perceel van de verzoekende partij dat tevens hoger gelegen is naar de woning toe en aldus afwatert naar de achterkant. Dit blijkt eveneens uit de feitelijke toestand zelf: (foto)*

*40. Bovenal dient echter verwezen te worden naar het voorwerp van de aanvraag hetgeen een **REGULARISATIE** betreft. Dit wordt bevestigd door de formulering in de aanvraag en wordt verschillende malen erkend in de bestreden beslissing. Ook in het verzoekschrift van de verzoekende partij zelf wordt verschillende malen verwezen naar ‘de uitvoering van de regularisatie van de bouwvergunning’ en uit bovenstaande foto’s blijkt eveneens dat het gaat om een uitgevoerde toestand die het voorwerp uitmaakt van een regularisatie.*

*41. De vermeende ophoging waarover de verzoekende partij spreekt is echter een bestaande toestand. Dit blijkt nog meer uit het administratief dossier en de foto’s die gevoegd zijn bij de bouwaanvraag. Er is geen sprake van een bijkomende ophoging doch het **betreft een regularisatie**.*

42. Er kan dan ook geen enkele hoogdringendheid meer zijn gezien deze er net op gericht is om een bepaalde toestand, door uitvoering van de vergunning, te voorkomen. Deze toestand

is reeds uitgevoerd en was zelfs reeds uitgevoerd voor het aanvragen van de vergunning, reden waarom er sprake is van een regularisatievergunning.

43. Bijgevolg kan de vaststaande rechtspraak van Uw RvVb (weliswaar betrekking hebbend op de vroegere vereiste van het 'moeilijk te herstellen en ernstig nadeel') toegepast worden. Hierin werd immers gesteld dat eens de bouwwerken volledig gerealiseerd waren, de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zonder enig nut is. Meer nog, indien de bestreden beslissing betrekking heeft op een regularisatie (zoals in casu), moet uw RvVb op basis van deze gegevens tot de vaststelling komen dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging zonder meer doelloos en zonder enig nut is geworden.

44. Om al deze redenen is er geen sprake van hoogdringendheid die zou nopen de bekomen vergunning te schorsen.

...

Beoordeling door de Raad

Het doel van een hoogdringende behandeling is het voorkomen van de verwezenlijking van nadelige gevolgen door een vergunningsbeslissing voor een verzoekende partij. Een hoogdringende behandeling is derhalve enkel nuttig in de mate dat een verzoekende partij nadelige gevolgen aanvoert die nog verhinderd kunnen worden. Een schorsingarrest heeft immers enkel uitwerking voor de toekomst en kan reeds uitgevoerde werken en de nadelige gevolgen die daarmee gepaard gaan, niet verhinderen of ongedaan maken.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing betrekking heeft op een aanvraag tot regularisatie. Het voorwerp van de aanvraag betreft derhalve op het eerste gezicht werken die reeds zijn uitgevoerd. De verzoekende partij, die betoogt dat de bestreden beslissing zorgt voor wateroverlast, lijkt dit ook te bevestigen. Ze houdt immers voor dat alle belendende percelen reeds wateroverlast hebben ondergaan. In die omstandigheden kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen nuttig effect meer hebben voor de verzoekende partij.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoonde, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 augustus 2017 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ